

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2019
ROČNÍK 25
NEPRODEJNÉ

11

WWW.PRAHA15.CZ

ŽIJÍ MEZI NÁMI
FILMOVÝ PRODUCENT
OLDŘICH MACH

KOMUNITNÍ
CENTRUM
FARNÍ DVŮR
OTEVÍRÁ SVÉ BRÁNY

ŽILINA MĚSTO, KTERÉ STOJÍ ZA TO NAVŠTÍVIT

TŘI KNIHY, TŘI MĚSÍCE, JEDEN AUTOR

Lukáš Berný bydlí v Hostivaři, žije se jako rozhlasový moderátor, do Hlasatele napsal během dvou let na dva tucety článků z historie Prahy 15 a ve volném čase navíc píše knížky. A jako spisovatel se činí, během tří posledních měsíců vydal hned tři nové knihy.

Lukáš je autorem loňské knížky o Hostivaři a Horních Měcholupech (Toulky Prahou 15) a s paní kronikářkou Zdeňkovou také napsal knihu o hostivařském rodákovi Antonínu Švehlovi (Ze srdce a kamene). Trochu jsme si o jeho nových knihách povídali.

Jak je vůbec možné napsat během tří měsíců tři knihy?

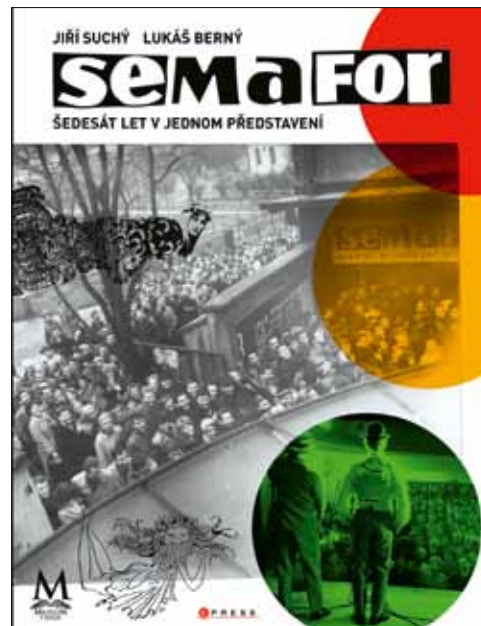
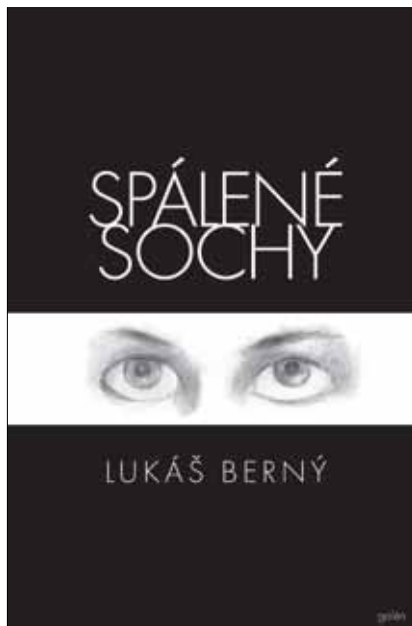
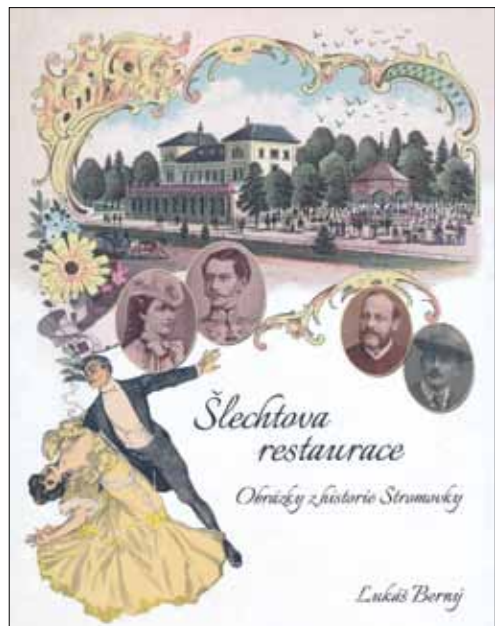
Napsat knihu za měsíc opravdu nejde, chyták je v tom, že dvě byly připravované již velmi dlouho, jedna dokonce deset let. Jen se shodou okolností povedlo vydání dotáhnout u všech skoro současně, protože každou vydalo jiné nakladatelství.

O jakých knihách to vlastně mluvíme? Jedna je o Šlechtově restauraci a historii Stromovky, druhá o divadle Semafor, napsaná společně s Jiřím Suchým, a třetí jsou Lukášovy povídky. Podívejme se na ně postupně. Proč právě kniha o Šlechtově restauraci?

Knížky o starých hostincích jsou něco jako mé hobby. I hostivařská kniha vlastně vznikla ze seriálu o hospůdkách Prahy 15. A Šlechtova

Lukáš Berný s Jiřím Suchým
Foto: Irena Zlámalová

„NAPSAT KNIHU ZA MĚSÍC OPRAVDU NEJDE, CHYTÁK JE V TOM, ŽE DVĚ BYLY PŘIPRAVOVANÉ JIŽ VELMI DLOUHO, JEDNA DOKONCE DESET LET.“

restaurace je hrozně zajímavé místo, mohli jste tam potkat třeba i císaře nebo korunního prince, František Palacký tam slavil narozeniny, Voskovec s Werichem tu vymýšleli své první divadelní skeče. Díky tomu, že byla restaurace centrem Stromovky, tedy výletního místa, přitahovala k sobě celou Prahu a nejen ji. Ale zajímavá je i hlubší historie toho místa, kupříkladu už Jan Lucemburský se v oboře snažil uspořádat celoevropské rytířské klání.

A uspořádal?

Kdepak, nikdo tehdy nepřijel. Ale člověka to donutí si o té době začít číst, což je na psaní podobných knížek nejlepší, že vám ta práce otevře spoustu obzorů.

A jaké obzory Ti kromě rytířských klání otevřela?

Tak třeba dějiny rozhlasu. Koho by dnes napadlo,

že v dobách rozhlasových začátků bylo snazší přenášet živě koncerty než hrát z desek, které se na trhu teprve prosazovaly. A právě ze Šlechtovky se třeba, dnes bychom řekli online, přenášely koncerty vojenských kapel. Na svou dobu to bylo velmi moderní.

Pojďme dál. Druhá kniha je z jiného světa, o divadle Semafor. Pokud vím, letos toto divadlo slaví kulaté výročí, takže to, předpokládám, není náhoda.

Máš naprostou pravdu. Semafor slaví šedesát let od svého založení a tato kniha je vlastně přehledem všech her, které se tady za tu dobu hrály. K tomu je plná reprodukcí, faksimile všemožných tiskovin z historie, plakátů, programů, vstupenek a tak. Je moc krásně udělaná, což je práce skvělého grafika – syna pana Suchého Jakuba.

Jsi uvedený jako spoluautor Jiřího Suchého, jak k té spolupráci došlo?

Pan Suchý tu knihu začal chystat už před deseti lety k padesátinám Semaforu. Ale z nějakého důvodu k vydání tehdy nedošlo a ona zůstala ležet v šuplíku. Teď se její vydání oživilo, jenže pan Suchý měl příliš práce v divadle a neměl čas dopsat události posledních deseti let. Párkrát

už jsme spolupracovali, a tak ví, že jsem velký fanoušek Semaforu. Proto mě oslovil, jestli bych ji nedokončil. Pochopitelně jsem se rozmýšlet nemusel. Je to pro mě obrovská čest.

Jiří Suchý se ovšem podílel i na Tvé třetí knize...

Ano, ano, je to kniha mých povídek u nakladatelství Galén a jmenuje se Spálené sochy. Před pár lety jsem ho požádal, zda by mi k ní nenakreslil nějakou ilustraci, on je mimo jiné prvotřídní výtvarník. A souhlasil. Chvilí mi trvalo, než jsem ty povídky dotáhl k výsledné podobě, jsou psané během spousty let, jenže mě vždycky od jejich dopilování odvedly jiné povinnosti.

O čem povídky jsou?

Jsou to realistické příběhy, zachycují život kolem nás, i když samozřejmě rozvedené do fikce, místy maličko, ale jen maličko mystické.

Odehrává se některá i v Praze 15?

To víš, že ano, ale vysloveně napsané to tam není, to si budou muset čtenáři domyslet sami.

Přeji mnoho prodaných knih a spokojených čtenářů.

● Dana Benešová

inzerce

XAVER A HOST

pondělí–pátek
13.00–14.00

Praha a střední Čechy
100.7 FM | R-REGION

